

udvikler sig i spring og forskelligt, så er det, det undrer mig, at man ikke længere ønsker, at der skal være mulighed for at tage hensyn til lokale og individuelle problemstillinger, og at man derfor gør de vejledende delmål bindende.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Jeg sad og lyttede til fru Gitte Lillelund Bechs ordførertale, men har jo ligesom hr. Thomas Adelskov været meget forundret over de meldinger, der er kommet fra finansministeren i går. Og jeg vil godt være helt sikker på, at budskabet også er forstået udeomkring.

Når finansministeren siger, at folkeskolen må indstille sig på smalhans og sparerunder, fordi skolen er alt for dyr, så vil jeg godt have fru Gitte Lillelund Bech til at bekræfte, at det her koster mindst 280 mio. kr., som undervisningsministeren har sagt, men i øvrigt mere, fordi det kommer an på en forhandling, og at det ikke mindre, men måske mere kommer an på en forhandling med KL.

Kl. 14.35

Jeg vil gerne have, at fru Gitte Lillelund Bech også siger heroppefra, så alle kan forstå det, at det altså er den aftale, vi har lavet sammen om den fælles folkeskole.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Til fru Marianne Jelved: Som det er i dag, indtil den her lov, som bliver vedtaget, træder i kraft den 1. august 2003 og efterfølgende, har vi vejledende delmål, ikke på hvert klassetrin, men f.eks. på 2., 4., 6. og 9. klassetrin, når det drejer sig om dansk. Der kan kommunerne vælge at sige: Vi ønsker at lave nogle andre delmål end de vejledende delmål, som ministeren har, kan man sige, stillet til rådighed.

Det, der vil ske fremover, vil være, at der vil være at finde trinmål i dansk naturligt for 2., 4., 6. og 9. klassetrin, 9. klasse er slutmålet. Og så vil kommunerne blive bedt om, at de skal sikre sig at have lavet mål for de øvrige klassetrin, som lægger sig ind imellem 2.-4. klassetrin, 4.-6. klassetrin og 6.-9. klassetrin. Det er simpelt hen den forskel, der er fra nu og så til den fremtidige situation. Så der er en forskel. Det vil jeg gøre helt klart.

Det synes jeg faktisk også er svar nok til fru Pernille Rosenkrantz-Theil. Der er en forskel.

Det, vi synes der er væsentligt her – det vil jeg godt lige slå fast – en af grundene til, at vi synes,

det er en god idé, at man faktisk har de her trinmål, er, at som det har været indtil nu, i hvert fald i en del skoler, har man sagt, at vi respekterer, at børn udvikler sig i spring, så hvis de ikke kan læse i 2. klasse, gør det nok ikke så meget, for det kommer nok. De knækker læsekoden lidt senere.

Hvis de så ikke kan læse i 4. klasse, siger man: Nå, men det er bære, fordi Jens jo udvikler sig i spring, så derfor knækker han læsekoden lidt senere. Og pludselig står man med Jens og sammen med ham samlet set 18 pct. af eleverne, der går ud af folkeskolen, og som ikke kan læse. Det er faktisk det, vi mener at vi kan bidrage til at undgå bl.a. ved et bindende trinmål.

Til hr. Carsten Hansen: Jeg besvarede faktisk lige præcis det samme spørgsmål fra hr. Thomas Adelskov. Det var det allerførste spørgsmål, hr. Thomas Adelskov stillede mig, og jeg henviste lige præcis til de bemærkninger, der er på side 8 i selve lovforslaget, nemlig at lovforslaget medfører kommunale og amtskommunale merudgifter på 4,1 mio. kr. i 2003 stigende til 280 mio. kr. i 2009, og at der er optaget forhandlinger med de kommunale og amtskommunale organisationer om den endelige opgørelse af de økonomiske konsekvenser for kommuner og amter. Det vil jeg henholde mig til.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Så er det fru Bodil Kornbek og derefter er det fru Marianne Jelved og så hr. Aage Frandsen.

(Kort bemærkning).

Bodil Kornbek (KRF):

Det drejer sig om det med det vejledende og det bindende. Og jeg synes i hvert fald, vi har fået konstateret, at der er en forskel på vejledende og bindende. For som fru Gitte Lillelund Bech siger nu: Jamen kan man ikke læse i 2. klasse, så kan man måske i 3., og så har vi denne her situation med, at der er 18 pct., der ikke kan læse, når de kommer ud af skolen. Det er altså slut nu med det forslag her.

Det vil sige, at de bindende mål får en enorm betydning, fordi nu skal man altså følge op på, at man hele tiden når: Hvad kan vi efter 1. klasse? Hvad kan vi efter 2. klasse?

Så jeg kunne godt tænke mig at spørge fru Gitte Lillelund Bech: Hvordan tænker man i forligskredsen, at man nu skal følge op på de her bindende mål? For det går jo ikke med den der slendrian. Vi har åbenbart ikke tillid til lærerne – i forligskredsen har vi ikke – at de ligesom har